U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **L. T. T.,** zastoupena Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2017, č. j. 29 A 162/2015 - 39,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 250 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Martiny Šamlotové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojila proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč. Stěžovatelce však bylo v řízení před krajským soudem přiznáno osvobození od soudních poplatků ve výši 95 % (usnesení ze dne 24. 2. 2016, č. j. 29 A 162/2015 - 25). Přiznané osvobození se přitom vztahuje i na řízení o kasační stížnosti (§ 36 odst. 3 *in fine* s. ř. s.).

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 22. 1. 2018, č. j. 7 Azs 2/2018 - 8, stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 % z částky 5 000 Kč, tj. ve výši 250 Kč, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení. Zároveň ji v usnesení poučil o

tom, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 29. 1. 2018.

[4] Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost bylo tedy úterý 13. 2. 2018. Stěžovatelka však v uvedené lhůtě poplatek nezaplatila. Učinila tak až dne 14. 2. 2018.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[6] Z výše uvedeného je zřejmé, že stěžovatelka soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatila ve stanovené propadné lhůtě. Zaplatila-li jej až dne 14. 2. 2018, učinila tak zjevně opožděně a soud nemůže k této úhradě soudního poplatku přihlédnout (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Na tom nemohou za výše uvedené dikce § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích ničeho změnit ani důvody, pro které bylo stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků (a s tím spojené následky), resp. další skutečnosti vyplývající ze soudního spisu. Zákonodárce s účinností od 30. 9. 2017 změnil zákon o soudních poplatcích tak, že soud nemůže přihlédnout k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty. Jednoznačný úmysl zákonodárce k takové změně je patrný z důvodové zprávy (k novelizaci § 9 zákona o soudních poplatcích): „*Navrhovaná změna by měla přispět ke snížení administrativní zátěže soudů, která je spojena s problematikou výběru soudních poplatků. Zbytečná zátěž soudu, která vede ke zhoršení jejich schopnosti věnovat se věcné náplni činnosti, zde vyvěrá především z možnosti účastníků platit soudní poplatek i ve lhůtě pro odvolání proti rozhodnutí, kterým bylo řízení pro nezaplacení poplatku zastaveno (stávající § 9 odst. 7). Dojde-li za platného právního stavu k dodatečnému zaplacení soudního poplatku v této lhůtě, musí soud rozhodnutí o zastavení řízení zrušit. Ze zpětného pohledu se jedná o zatížení soudu dvěma zbytečnými úkony, které jej omezují v možnosti věnovat se dalším věcem. Prodlužován je i průběh konkrétního řízení.* [...] *Na zachování tohoto stavu přitom není žádný legitimní zájem. Ochrana účastníka je dostatečně zabezpečena již existencí výzvy k dodatečnému splnění poplatkové povinnosti v určené lhůtě, po jejímž uplynutí může soud řízení teprve zastavit. Podpůrně se navrhuje stanovit pravidelnou délku této lhůty v trvání 15 dnů.* [...] *Důvodem pro zrušení usnesení o zastavení řízení by měla být pouze skutečnost, že byl poplatek zaplacen ve lhůtě určené ve výzvě (např. nebyla-li včasně provedená platba ztotožněna s určitým řízením).*“

[7] Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka soudní poplatek za kasační stížnost (opožděně) uhradila, rozhodl Nejvyšší správní soud o jeho vrácení stěžovatelce. Opožděně zaplacený soudní poplatek bude vrácen stěžovatelce do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu